

[J. O. Krag.]

ringsår eller i sit andet regeringsår, og man må også spørge, hvad resultaterne er blevet. Sandheden er jo, at det betalingsbalanceunderskud, vi har set hidtil i de forløbne måneder af dette år, er det største, landet nogen sinde har haft. Jeg har ikke tal for, om det er dobbelt så stort som i den socialdemokratiske periode, men det er et kæmpe stort betalingsbalanceunderskud, og det bærer en betydelig risiko i sig for Danmarks økonomiske selvstændighed, hvis det fortsætter.

Økonomiministeren siger, vi har højkonjunktur i Europa, så det skal nok gå godt med eksporten. Ja men det kan da ikke gå bedre, end det gik i fjor. Venter økonomiministeren en større stigning i industrieksporten end 20 pct.? Det kan han umuligt vente. Han må snarere vente en lidt mindre stigning i industrieksporten i år end den, han havde i fjor, som gav et så slet betalingsbalanceresultat, og desuden er økonomiministeren så velorienteret, at han ved, at der er en økonomisk nedgangsperiode på vej fra USA. Jeg tror ikke, den udvikler sig til en stærk depression eller noget i den retning, men vi får en recession, en midlertidig dæmpning af den økonomiske aktivitet i USA, og den vil jo også få sine virkninger i Vesteuropa. Jeg anmoder økonomiministeren om at læse den indledende artikel i det nys udkomne nummer af *The Economist*.

Socialdemokratiet har vedtaget et økonomisk oplæg. Er det nu noget, der skal sættes i stedet for regeringens seneste økonomiske beslutninger? Er det meningen, vi kommer med noget, der skal sættes i stedet for 2,5 pct. ekstramomsen og de generelle subsidier til alle landets arbejdsgivere fra gyngerne på Dyrehavsbakken til B&W? Er det det, der er meningen? Nej, det er ikke det, der er meningen. Det, der skulle sættes i stedet for denne sidste geniale del af regeringens så geniale økonomiske politik, det var, at man lod være med at gøre det. Jeg føler mig overbevist om, at efter at statsministerens slet forberedte og psykologisk dårligt fremsatte forsøg på en indkomstpøolitik var brudt sammen, burde man ikke være gået over til den stik modsatte politik. Det er det, man har gjort. 2,5 pct. momsforhøjelse vil få priserne i dette land til at stige med ca. 2 pct. Momsen pålægges ikke direkte eksportindu-

strierne, men man ved jo udmærket godt, at den får almindelig omkostningsforhøjende virkninger, der også vil ramme eksportindustrien. For at bedre på det giver man arbejdsgiverne en foræring, der er lige så stor for en importvirksomhed som for en eksportvirksomhed, der er lige så stor for en dårligt ledet virksomhed som for en godt ledet virksomhed. Det er et helt ufatteligt stykke økonomisk politik. Jeg føler mig overbevist om, at dansk økonomi ville have været bedre stillet, hvis man ikke havde foretaget det, regeringen nu af grunde, jeg omtalte i går, følte sig tvunget til at gøre.

Hvad er det centrale problem i dansk økonomi? Det er at få flere af vore produktive kræfter over i eksportproduktionen for derigennem at skaffe en øget eksport og en større valutaindtjening. Det er at få flere produktive kræfter over i den hjemmemarkedindustri, der kan konkurrere med importvarerne, og dermed begrænse den fortsatte stigning i importen. Regeringen søger at nå dette mål ved en række traditionelle midler, der først og fremmest går ud på at dæmpe forbruget og efterhånden i det hele taget at stramme til, stramme til på kreditterne, dæmpe investeringerne, dæmpe hele den økonomiske aktivitet. Det er måden, hvorpå regeringen vil gøre det. Jeg tror, det er en politik, der vil virke meget langsomt, som har vist sig at være fuld af fejltagelser, og som på visse områder måske slet ikke vil virke.

Her er det, vort økonomiske oplæg kommer med forslag, hvorved man direkte over en øget opsparing, over fondsdannelser, vil frigøre kapitaler, der kanaliseres ud direkte til de virksomheder, man skal støtte for at opnå det mål, vi er fælles om at mene er det eneste, der kan løse vore betalingsbalanceproblemer. Hvor kommer pengene fra til fondene? Ja, det hørte vi delvis i finansministerens meget detaljerede kommentar til vort 12 punkts program. Jeg har ikke så megen tid, som finansministeren har til sin rådighed på denne talerstol, men det er klart, at kasseoverskuddet kan bruges, hvis den økonomiske situation i øvrigt tillader det. Det er klart, at momsforhøjelsen kunne være brugt til at danne en erhvervsfond. Regeringen ved jo udmærket godt, at socialdemokratiet havde været villig til at